

Z kapitola 79.

[1] Žalm pro Asafa. Bože, vtrhly pronárody do dědictví tvého, tvůj svatý chrám poskvrnily, Jeruzalém obrátily v hromady sutin! [2] Mrtvoly tvých služebníků daly za potravu nebeskému ptactvu, těla tobě věrných zemské zvěři. [3] Prolévaly jejich krev okolo Jeruzaléma jak vodu, a nebyl, kdo by je pohřbil. [4] Tupení svých sousedů jsme vystaveni, svému okolí jsme pro smích, pro pošklebky. [5] Dlouho ještě, Hospodine? Chceš se pořád hněvat? Bude tvoje rozhorlení planout jako oheň? [6] Vylej svoje rozhořčení na pronárody, jež neznají se k tobě, na království, která nevzývají tvoje jméno; [7] vždyť pozřely Jáкова a zpusťily jeho nivy. [8] Nepřipomínej nám staré nepravosti, pospěš nám vstříc se svým slitováním, jsme naprosto vyčerpáni. [9] Bože, naše spáso, pomoz nám pro slávu svého jména, vysvoboď nás, zprošť nás hříchů pro své jméno! [10] Proč by měly pronárody říkat: "Kde je ten jejich Bůh?" Kéž by pronárody poznaly před naším zrakem pomstu za prolitou krev tvých služebníků. [11] Kéž k tobě pronikne sténání vězňů! Mocnou paží svou zachovej syny smrti! [12] Naším sousedům vrať sedminásobně do klína potupu, jíž potupili tebe, Panovníku. [13] My, tvůj lid - ovce, jež paseš, budeme ti navěky, po všechna pokolení, vzdávat chválu a vyprávět o tvých chvályhodných činech.